

Comunicado a raíz de las más de 200 personas citadas a declarar por los cortes de la AP7 y N-340

ALERTA SOLIDARIA :: 18/02/2020

[Cat/Cast] La represión no cesa, el poder popular tampoco!

[Català]

Comunicat arran de les més de 200 persones citades a declarar pels talls de l'AP7 i N-340

La repressió no cessa, el poder popular tampoc!

Aquest dimarts 18 de febrer s'inicia una nova ronda de citacions a la caserna de la Guàrdia Civil de Sant Andreu de la Barca que se sumen a les ja fetes a Girona, Tarragona i Lleida. S'allargaran tota la setmana i la següent i encara hi ha cites per concretar que ja apunten al mes de març i més enllà. Hi ha gent preocupada del Bages, del Baix Llobregat, del Barcelonès, del Berguedà, del Maresme, d'Osona, del Penedès i dels Vallesos. Algunes de les persones citades ja han anunciat que no s'hi pensen presentar.

Més de dues-centes persones sota investigació

138 persones citades en relació al tall de la Jonquera (11 i 12 de novembre), 61 persones més en relació al tall posterior de Salt i encara, amb el procediment obert, les 12 persones detingudes per la policia francesa al Pertús algunes de les quals van ser citades dies més tard a Perpinyà. Cal no oblidar que de manera paral·lela, i en relació a les protestes post-sentència del mes d'octubre, els jutjats d'Ampostà han citat 42 persones pels talls de l'N-340, i hi ha 3 citacions més del Maresme pel tall de les vies de tren per les protestes post-sentència del mes d'octubre. Les citacions d'aquests dies arriben poc a poc, per demarcacions, i amb la col·laboració de Mossos d'Esquadra, Policia Nacional i Guàrdia Civil.

Cal remuntar-nos a pics històrics de repressió per trobar precedents d'aquesta mena com la "primavera valenciana", de febrer de 2012, o l'època daurada dels abusos de tota mena per part de Mossos durant els encapsulaments de manifestants antifeixistes, amb *kubotans* i identificacions massives, seguides d'intents de sancions administratives a tort i a dret.

Extrema diligència versus aclaparadora passivitat

Les xifres exposades, més enllà de cridar l'atenció pel gran nombre de persones citades, i de mitjans i recursos públics emprats, posa de nou en evidència la clamorosa diferència d'actuació quan es tracta de reprimir mobilitzacions independentistes o, per contra, accions amb violència contra les persones dels grups unionistes i feixistes espanyols. De l'obsessió d'enjudiciar-nos fins a l'extrem a la passivitat, o complicitat, front el feixisme organitzat.

El perquè de l'escalada repressiva

Un augment de la intensitat repressiva d'aquestes proporcions només troba l'explicació en l'increment del nivell de protesta que ha estat capaç de generar prou inquietud en l'establishment espanyol. No preocupa tant que siguem més o menys gent, sovint centenars de milers, els que ens manifestem periòdicament com en les diferents Diades Nacionals, sinó que s'impulsin mobilitzacions diferents a les tradicionals i que siguin capaces d'alterar de manera efectiva i sostinguda en el temps la pau imposada per la força, aquella pau que no és més que la resignació dels temerosos davant la injustícia i la manca de llibertats.

Des d'Alerta Solidària ens felicitem pel nivell de resposta aconseguida davant d'aquestes onades de citacions i sobretot per la utilitat que aporten a l'enfortiment del múscul organitzatiu, de les estructures nacionals antirepressives com la nostra, i de les locals i comarcals diverses d'arreu del territori. Seguim en el camí de no deixar ningú sol i de teixir dia a dia més xarxa, més capacitat de resposta i més mobilització.

Sense por, dia rere dia, fins a la llibertat!

17 de febrer de 2020, a Sant Andreu de la Barca, Països Catalans

[Castellano]

Comunicado a raíz de las más de 200 personas citadas a declarar por los cortes de la AP7 y N-340

La represión no cesa, el poder popular tampoco!

Este martes 18 de febrero se inicia una nueva ronda de citaciones en el cuartel de la Guardia Civil de San Andrés de la Barca que se suman a las ya hechas en Girona, Tarragona y Lleida. Se alargarán toda la semana y la siguiente y aún hay citas para concretar que ya apuntan en el mes de marzo y más allá. Hay gente citada del Bages, Baix Llobregat, del Barcelonès, del Berguedà, El Maresme, de Osona, del Penedès y de los Vallesos. Algunas de las personas citadas ya han anunciado que no se piensan presentar.

Más de doscientas personas bajo investigación

138 personas citadas en relación al corte de la Jonquera (11 y 12 de noviembre), 61 personas más en relación al corte posterior de Salt y aún, con el procedimiento abierto, las 12 personas detenidas por la policía francesa en Pertús algunas de las cuales fueron citadas días más tarde en Perpiñán. No hay que olvidar que de manera paralela, y en relación a las protestas post-sentencia del mes de octubre, los juzgados de Amposta han citado 42 personas por los cortes de la N-340, y hay 3 citas más del Maresme por el corte de las vías de tren por las protestas post-sentencia del mes de octubre. Las citaciones de estos días llegan poco a poco, por demarcaciones, y con la colaboración de Mossos, Policía Nacional y Guardia Civil.

Hay que remontarse a picos históricos de represión para encontrar precedentes de este tipo

como la "primavera valenciana", de febrero de 2012, o la época dorada de los abusos de todo tipo por parte de Mossos durante los encapsulamientos de manifestantes antifascistas, con *kubotanes* e identificaciones masivas, seguidas de intentos de sanciones administrativas a diestro y siniestro.

Extrema diligencia versus abrumadora pasividad

Las cifras expuestas, más allá de llamar la atención por el gran número de personas citadas, y de medios y recursos públicos empleados, pone de nuevo en evidencia la clamorosa diferencia de actuación cuando se trata de reprimir movilizaciones independentistas o, por el contrario, acciones con violencia contra las personas de los grupos unionistas y fascistas españoles. De la obsesión de enjuiciar hasta el extremo a la pasividad, o complicidad, frente el fascismo organizado.

El porqué de la escalada represiva

Un aumento de la intensidad represiva de estas proporciones sólo encuentra la explicación en el incremento del nivel de protesta que ha sido capaz de generar suficiente inquietud en el *establishment* español. No preocupa tanto que seamos más o menos gente, a menudo cientos de miles, los que nos manifestamos periódicamente como en las diferentes Diadas Nacionales, sino que impulsen movilizaciones diferentes a las tradicionales y que sean capaces de alterar de manera efectiva y sostenida en el tiempo la paz impuesta por la fuerza, esa paz que no es más que la resignación de los temerosos ante la injusticia y la falta de libertades.

Desde Alerta Solidaria nos felicitamos por el nivel de respuesta conseguida ante estas olas de citaciones y sobre todo por la utilidad que aportan al fortalecimiento del músculo organizativo, de las estructuras nacionales antirepresivas como la nuestra, y de las locales y comarcales varias de todo el territorio. Seguimos en el camino de no dejar a nadie solo y de tejer día a día más red, más capacidad de respuesta y más movilización.

Sin miedo, día tras día, hasta la libertad!

17 de febrero de 2020, en Sant Andreu de la Barca, Països Catalans

<https://ppcc.lahaine.org/comunicado-a-raiz-de-las>